

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ιάκωβου Καμπανέλλη

Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

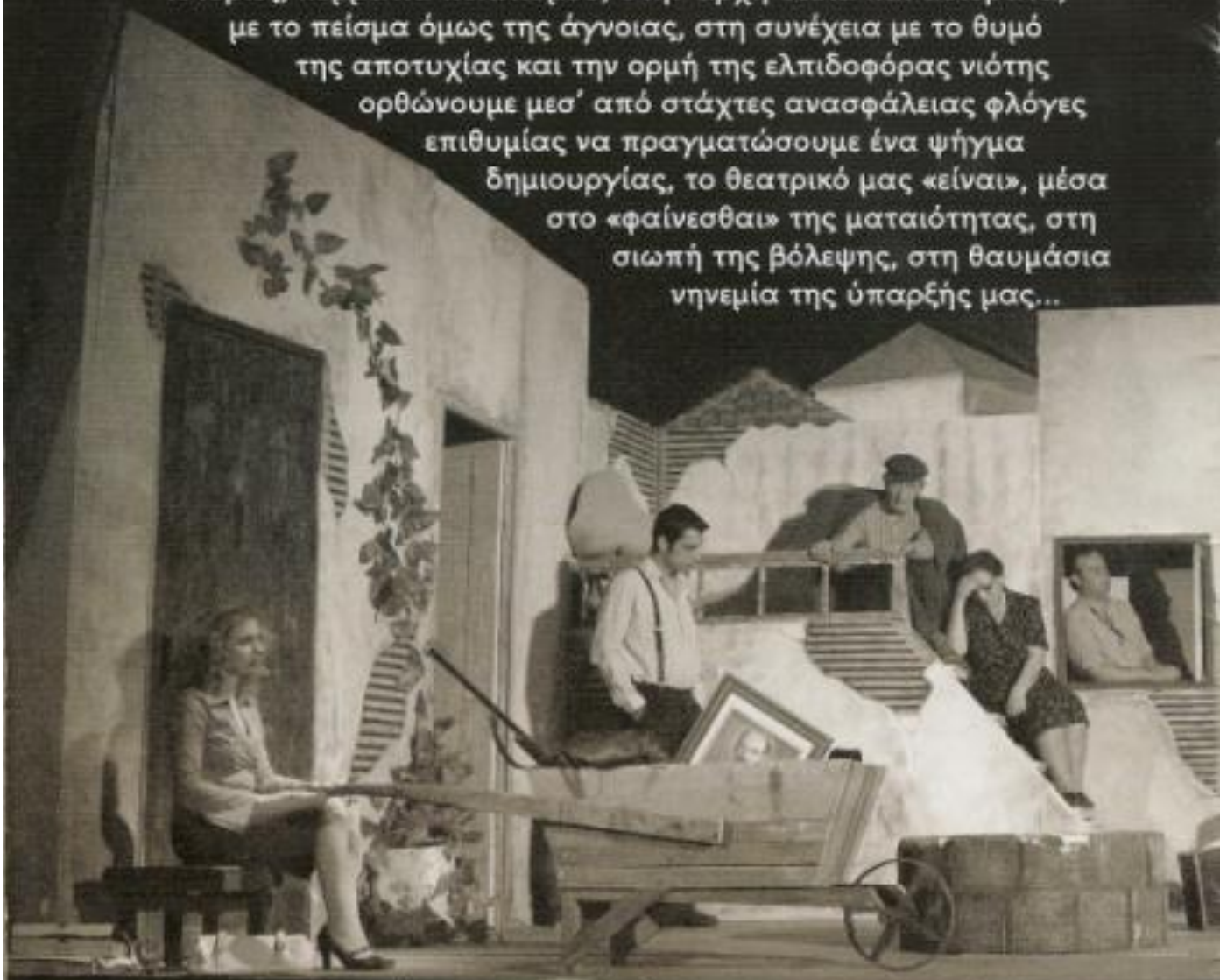
Σκηνοθεσία: Βασίλης Κολοβός

Μάρτιος 2008

Μια μικρή ιστορία δεκατεσσάρων χρόνων...

Καθώς οι εποχές εναλλάσσονται, φυλλορροώντας στο πέρασμά τους και ενώ η ζωή στις μικρές μας πόλεις χορεύει το ρυθμό της καθημερινότητας της, οι ένοικοι του μικρόκοσμου μάχονται το θειό του συμβιβασμού και της ενδοτικότητας στη σιγή του τίποτα και εμείς, ίχνη αυτού του κόσμου, συστήνουμε παρέες για να αφηγηθούμε μικρές ιστορίες, κομμάτια πολιτισμού, στην αρχή δειλά και αδιόρατα, με το πείσμα όμως της άγνοιας, στη συνέχεια με το θυμό της αποτυχίας και την ορμή της ελπιδοφόρας νιότης ορθώνουμε μεσ' από στάχτες ανασφάλειας φλόγες επιθυμίας να πραγματώσουμε ένα ψήγμα δημιουργίας, το θεατρικό μας «είναι», μέσα στο «φαίνεσθαι» της ματαιότητας, στη σιωπή της βόλεψης, στη θαυμάσια νηνεμία της ύπαρξής μας...

Το Δ. Σ.

Πρόεδρος: Γιάννης Αλεξανδρόπουλος
Αντιπρόεδρος: Άγγελος Βλαχαδάκης
Γραμματέας: Τάκης Χρυσανθοκόπουλος
Ταμίας: Δημήτρης Αβδάλας
Υπεύθυνος Υλικού: Τάκης Δημητρώπουλος
Μέλη: Λεωνίδας Ράλλης
Γιούλα Ζαχαροπούλου

- 1995 ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΙΑΣ του Π. Μελά
- σκηνοθεσία Λ. Θεοδωρόπουλος
1996 ΤΟ ΡΟΛΟΪ, του Κ. Μουραελά,
Ο ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΣ των Χαλ & Μίντλμας και
ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΑΜΟΥ του Α. Τσέκοφ
- σκηνοθεσία Κ. Λαός
1997 ΠΑΝΤΡΟΛΟΓΗΜΑΤΑ του Ν. Γκογκάλ
- σκηνοθεσία Κ. Λαός
1997 ΜΑΓΙΚΟΣ ΑΥΛΟΣ, Παιδική Εκπλή
- σκηνοθεσία Κ. Λαός
1998 Η ΚΥΡΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ του Ε. Ίφεν
- σκηνοθεσία Ι. Τυπάλδος
1999 Ο ΜΙΔΑΣ ΕΧΕΙ ΑΥΤΙΑ ΓΑΪΔΑΡΟΥ του Μ. Κορρέ
- σκηνοθεσία Π. Παπαϊωάννου

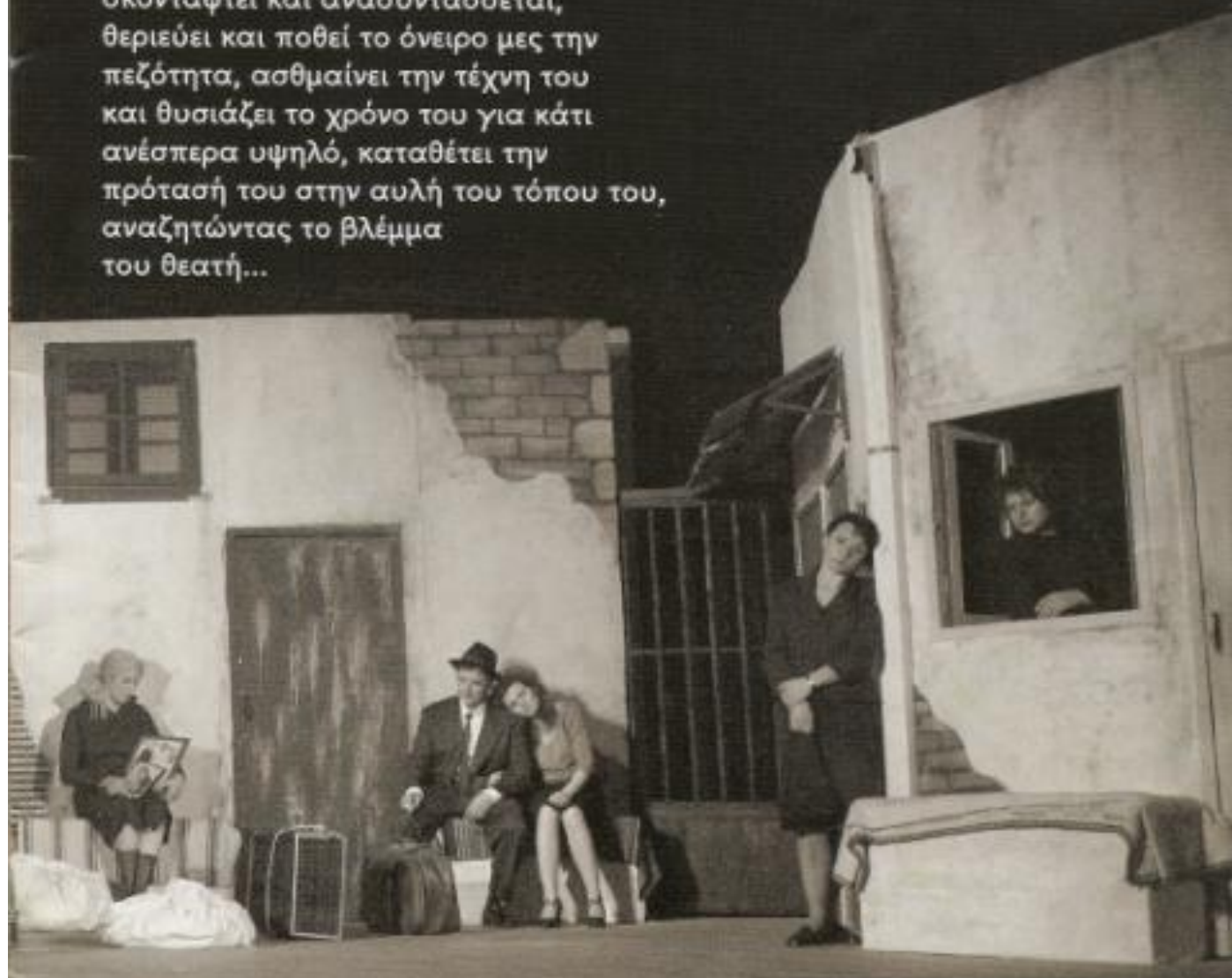
σεβασμός, φωτογραφίες
εκτύπωση πραγμάτων

anko
press

27610 32548

Αυτό είναι το ΤΕΘ,
 ένας έφηβος που αναζητά εναγωνία
 λόγια θεατρικά για να φωτίσει
 την εικόνα του, προσδοκά το ανήσυχο
 άγγιγμα της πόλης του,
 σκοντάφτει και ανασυντάσσεται,
 θεριεύει και ποθεί το όνειρο μες την
 πεζότητα, ασθμαίνει την τέχνη του
 και θυσιάζει το χρόνο του για κάτι
 ανέσπερα υψηλό, καταθέτει την
 πρότασή του στην αυλή του τόπου του,
 αναζητώντας το βλέμμα
 του θεατή...

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

- 2000 ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ του Σ. Πανιαζή
 - σκηνοθεσία Π. Ποσειδιάννου
- 2001 ΚΑΠΕΛΟ ΑΠΟ ΨΑΘΑ ΓΓΑΛΙΑΣ του Ε. Λαμπής
 - σκηνοθεσία Ε. Καραμπέτσου
- 2002 Ο ΟΡΦΕΑΣ ΣΤΟΝ ΑΔΗ του Τ. Ουίλιαμς
 - σκηνοθεσία Ν. Πουλοπούλου
- 2003 ΣΕΝΤΖΑΣ του Π. Χόρν
 - σκηνοθεσία Κ. Λαός
- 2003 ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ της Π. Δέλιου,
 Παιδική Εκκλησία - σκηνοθεσία Κ. Λαός
- 2004 Ε... ΕΣΕΙΣ ΟΙ ΑΠΤΕΣΟ του Ουίλ. Στραγγάν
 Η ΠΑΡΕΣΗΓΗΓΗ του Ρ. Μπρούκ
 - σκηνοθεσία Τ. Χρυσανθοκάπουλος
- 2004 Η ΠΙΣΤΑΚΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΗΛΙΘΙΩΝ του Ν. Τσιφόρου
 - σκηνοθεσία Κ. Λαός

- 2005 ΑΓΡΙΑ ΔΥΣΗ του Σ. Σέπαρντ
 - σκηνοθεσία Ε. Λέκκα
- 2005 ΕΝΑ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΜΕ ΤΟ Γ. ΣΕΦΕΡΗ
 - σκηνοθεσία Τ. Χρυσανθοκάπουλος
- 2005 Ο ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ του Ν. Μακιαβέλι
 - σκηνοθεσία Σ. Σοφός
- 2007 ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ ΜΥΛΩΝΑΔΕΣ
 & ΣΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ του Ζαν Κοκτό
 - σκηνοθεσία Κ. Λαός

14 χρόνια Θεατρικής Παρουσίας

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Ο Ι.Καμπανέλλης, στο σημείωμα για την παράσταση στο Θέατρο Τέχνης (1957-58), λέει τα εξής:

Αν με ρωτούσε κανείς τι θα ήθελα, σαν συγγραφέας, θα του απαντούσα "Να γράψω έργα με όσο το δυνατόν γνησιότερη την προέλευσή τους από τον τόπο μας". Κι αν με ξαναρωτούσαν ποια

είναι η φιλοδοξία μου στο θέατρο, θα 'λεγα πως θα ήθελα, με μια σειρά από θεατρικά έργα, ν' ανακαλύψω τον Έλληνα σαν σύγχρονο άνθρωπο. Θέλω να πω, ν' ανακαλύψω τα χαρακτηριστικά των ανθρώπων του τόπου μου και του καιρού μου, μέσα από την πρόσκαιρη έκφραση της σχέσης τους με τη σημερινή κοινωνική πραγματικότητα.

Η "Αυλή των Θαυμάτων" βασίζεται στην έλλειψη σταθερότητας και σιγουριάς, που χαρακτηρίζει τη ζωή του Έλληνα. Η αστάθεια αυτή, όσο γνώριμη σε όλους μας, αρχίζει από το αλλοπρόσαλλο κλίμα μας, τη "στρατηγική" γεωγραφική μας θέση, τη φτώχεια του τόπου μας, και τελειώνει στην ιδιωτική μας οικονομία. Όλα στην Ελλάδα ανεβοκατεβαίνουν πολύ εύκολα, κυλούν, φεύγουν, κι η συνηθισμένη λαχτάρα του Ρωμιού είναι να στεριώσει κάπου, να σιγουρέψει κάτι.

Η λαϊκή τάξη εκφράζει πάντα με πλιότερη γνησιότητα τα χαρακτηριστικά της ζωής, γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που τοποθέτησα το έργο στο χώρο της. Η ρευστότητα στις συνθήκες ζωής του Έλληνα, η μεσογειακή του ιδιοσυγκρασία και μια έμφυτη αντίσταση στις δυσκολίες, μια αισιοδοξία, του διαμορφώνουν ένα χαρακτήρα που δεν έχει στέρεα σύνορα, δεν μπορείς εύκολα να τον καθορίσεις. Μέσα στο ίδιο άτομο βλέπεις να γεννιούνται τα πιο αντίθετα μεταξύ τους αισθήματα, που καλύπτουν όλη την κλίμακα από το καλό ως το κακό - κι αντιστρόφως - μια διαρκής δηλαδή αποκάλυψη ψυχικού πλούτου, μια σειρά από μικρά θαύματα. Στην "Αυλή των Θαυμάτων" προσπάθησα να μη σταθώ στην εξωτερική έκφραση αυτής της σχέσης του ανθρώπου με τον κοινωνικό του περίγυρο. Προσπάθησα να δω πώς, κι ίσαμε ποιο βαθμό, αυτός ο παράγοντας υποχρεώνει τον

συγκεκριμένο άνθρωπο, τον Έλληνα, να λειτουργήσει σαν εσωτερικός μηχανισμός. Στήριξα το έργο σ' ένα μύθο, που θα μου πρόσφερε τα εξωτερικά, τυπικά χαρακτηριστικά μιας ενότητας, αλλά σε μια διαδοχή από απλά, καθημερινά περιστατικά, που συνθέτουν μίαν εικόνα της ελληνικής πραγματικότητας

και μέσα σ' αυτά, δοκίμασα να βρω ό,τι μόνιμο και ουσιαστικό στοιχείο ζωής. Κατά τον ίδιο τρόπο θέλησα ώστε τα πρόσωπα, με τις καθημερινές τους, φαινομενικά ασήμαντες αντιδράσεις, που θα τα τοποθετούσαν και πιο ξεκάθαρα μέσα στην εποχή τους, ν' αποκαλύπτανε κι έναν καθολικότερο άνθρωπο. Γράφοντας αυτό το σημείωμα, δεν είχα την πρόθεση, ούτε να προκαταβάλω, ούτε και να εξηγήσω το έργο μου. Δοκίμασα μόνο να σημειώσω ένα μέρος από τις επιδιώξεις μου, που θα διευκολύνουν το θεατή να δει πιο καθαρά τις προθέσεις του συγγραφέα.

Ο Στέλιος, ο Μπάμπης,
η Βούλα, η Ολivia, ο Στράτος.
Ανθρωποι.
Ανθρωποι που αγαπούν.
Ανθρωποι που υποφέρουν.
Ανθρωποι που τυραννούνται.
Που κυνηγάνε το όνειρο.
Που περιμένουν το θαύμα.
Η Αννετώ, η Μαρία, η Ντόρα.
Ανθρωποι.
Ανθρωποι που λαχταρούν.
Που φοβούνται.
Που κρατιούνται από
τα χέρια
όταν φυσάει ο άνεμος.
Που ντύνουνε μ' ένα
χαμόγελο το στόμα
των παιδιών το καλοκαίρι.
Ο Ιορδάνης, ο Γιάννης,
η Αστά.
Ανθρωποι.
Χαμένοι μέσα στο παιχνίδι
της ζωής.
Χαμένοι μέσα στην πόλη.
Χαμένοι μέσα στο θολό τοπίο
των αναμνήσεων.
Μόνοι.
Μαζί.
Δυνατοί.
Ανήμποροι.
Ζωντανοί.
Οι άνθρωποι.
Η Αυλή.
Των Θαυμάτων.
Των Ονείρων.
Των Ονείρων μας.

ΙΑΚΩΒΟΣ
ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ

Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης γεννήθηκε στη Νάξο το 1922, μεγάλωσε στην Αθήνα στις γειτονιές γύρω από την Πλατεία Κουμουνδούρου και στα είκοσι του χρόνια, βρέθηκε έγκλειστος στο στρατόπεδο του Μασουτχάουζεν. Η ενηλικίωση του Καμπανέλλη συντελείται μέσα στην τραγικότερη εικοσιπενταετία του νεότερου ελληνισμού.

Ο συγγραφέας είναι ο τυπικός εκπρόσωπος της γενιάς του.

Ο Καμπανέλλης θα προσέλθει ασπούδαστος στο θέατρο. Ευτυχώς.

Ξέφυγε από το «σύμπλεγμα των κλασικών» της εγκύκλιος παιδείας και από το «σύμπλεγμα της Ευρώπης».

Εφερε στο θέατρο τα υλικά, τα θέματα και τις μορφές που παρέπεμπαν στη βιογραφία του. Ανακάλυψε το θεατρικό θαύμα στις παραστάσεις ενός άλλου ασπούδαχτου, του Καρόλου Κουν, και παρουσίασε την πρώτη του απόπειρα σε μια γειτονιά της Αθήνας.

Ο Καμπανέλλης δεν αρκείται στις τοιχογραφίες, δεν εξαντλείται στις περιγραφές, δεν καταγράφει, κάνει απογραφή και προβαίνει σε αποσβέσεις.

Ο ρεαλισμός του είναι κριτικός και το θέατρό του έχει πρόθεση. Χωρίς να είναι προγραμμαστικός, δομεί για να εξηγήσει.

Με καημό, βαθιά τραυματισμένος, όλος συμπόνια για τα πρόσωπά του. Έτοιμος να κατανοήσει, όχι όμως και να παραβλέψει, ερμηνεύει την εποχή του και τις καταστάσεις, όχι εμποτεύοντας αλλά μετέχοντας. Κανένας χαρακτήρας του δεν είναι μονοσήμαντος, είναι γεμάτος αδιέξοδα, κοινωνικά πλέγματα και πάντα εξηγείται μέσα από τις καταστάσεις.

Πίσω όμως από τις δοσμένες καταστάσεις των έργων του υπάρχει και μαζί τους εξηγείται ή ιστορική και κοινωνική ελληνική συγκυρία.

Η μεταπολεμική μας εμπλοκή, τα εθνικά μας σύνδρομα, η αίσθηση να είσαι εξόριστος στον τόπο σου, το καπετανιλίκι, η μαστροπεία σαν τρόπος ζωής, ο αναίτιος θάνατος, η εμφύλια πληγή, η βουλιμία για το κέρδος, η κερδοσκοπία ως πολιτική βούληση, η αυθεντία της ρίζας και ο ριζοσπαστισμός της μπουλντόζας, το αγοραίο αίσθημα και η αναισθησία της αγοράς, ο θάνατος για χάρη της μέλλουσας ευτυχίας και ο καθημερινός θάνατος για χάρη της παρούσας ευτυχίας, το όνειρο κόντρα στην πραγματικότητα, η πραγματικότητα που δολοφονεί τα όνειρα στον ύπνο, η ντροπή μας, το χάλι μας, οι μάρτυρές μας, το ποινικό μας μητρώο και το αγιολόγιό μας γίνονται εικόνες ιθαγενείς του Καμπανέλλη.

Ο Καμπανέλλης μας πίστωσε με το λαϊκό θέατρο. Είμαστε χρεώστες.

Κώστας Γεωργουσόπουλος

**ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΟΛΟΒΟΣ**

Ο Βασίλης Κολοβός γεννήθηκε το 1946 στο ορεινό χωριό της Φθιώτιδας Πετρωτό, της επαρχίας Δομοκού. Από τα δώδεκά του χρόνια εργάστηκε σε βιβλιοπωλείο, κουρείο, ραφτάδικο, μπακάλικο, καφενείο, σε διάφορα εργοστάσια και σε οικοδομές. Πήγε σε νυκτερινό Γυμνάσιο και αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών το 1967.

Άρχισε να ασκεί το επάγγελμα του ηθοποιού το 1972. Έπαιξε σε πάρα πολλούς θιάσους κλασικό και σύγχρονο ρεπερτόριο. Πήρε μέρος σε δεκαπέντε κινηματογραφικές ταινίες, σε είκοσι τηλεοπτικά σίριαλ και σε πολλά θεατρικά έργα στην τηλεόραση. Ασχολήθηκε και με τα συνδικαλιστικά προβλήματα των ηθοποιών. Εκλέγεται συνεχώς επί 32 χρόνια στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος -Ακροάματος και στο Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών.

Η επαφή του με το λαϊκό κίνημα άρχισε όταν έκανε τα πρώτα του μεροκάματα και συνεχίζεται ακόμα.

Παράλληλα με την επαγγελματική του δραστηριότητα ασχολείται με τη συγγραφή βιβλίων. «Θυμάσαι, πατέρα;» 1995, «Η αυλή με τα σπασμένα όνειρα» 1998, «Οι Αγίες των ημερών τους» 2001, «Το καλοκαίρι μάς προσπέρασε» 2003. Το «Θυμάσαι, πατέρα;» επιλέχθηκε το 1998 και για δύο χρόνια ως βασική διδακτέα ύλη στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεϊ, στο Τμήμα Νεοελληνικής Φιλολογίας. Τελευταίο του βιβλίο είναι αυτό με τον τίτλο «Μη φοβάσαι, εγώ είμαι εδώ».

Θεωρώ πολύ σημαντικό γεγονός το αντάμωμά μου με τους εμπυχωτές του Τ.Ε.Θ. που για 13 και πλέον χρόνια με μεράκι ήθος και συνέπεια συμβάλλουν στη θεατρική ζωή όχι μόνο στην κοινωνία των Φιλιστών, αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της Τριφυλίας. Τους ευχαριστώ γιατί είχαμε άριστη συνεργασία, γιατί μου δόθηκε η ευκαιρία να δεθώ ακόμα περισσότερο με τα Φιλιστρά που μου αρέσει να ζω, αλλά κυρίως τους ευχαριστώ γιατί αυτή η συνεργασία έγινε με την «Αυλή των θαυμάτων» του Ιάκωβου Καμπανέλλη.

Κατά την ταπεινή μου γνώμη ο Ιάκωβος Καμπανέλλης δίκαια θεωρείται ο Πατριάρχης του Νεοελληνικού θεάτρου, γιατί είναι ο δημιουργός αυτός που τόλμησε και έκανε την μεγάλη τομή στο Νεοελληνικό θέατρο όταν αρχικά με την «Εβδομη μέρα της Δημιουργίας», αλλά κυρίως με την «Αυλή των θαυμάτων», έκανε τη μεγάλη υπέρβαση από την Αστική Κωμωδία, τις ηθογραφίες και το ιστορικό δράμα που κυριαρχούσαν στην προπολεμική και μεταπολεμική Ελλάδα σαν θεατρική έκφραση, και μας έφερε στην επιφάνεια έναν άλλο κόσμο, καλά κρυμμένο.

Αν μπορεί κανείς να δει να ερμηνεύσει και να αφουγκραστεί με την ψυχή του το σημερινό μας περίγυρο, θα δει χιλιάδες «Αυλές» απ' άκρη σ' άκρη της πατρίδας μας. Κι αν κάποιος τολμήσει διαβάζοντας ή βλέποντας την «Αυλή» να αλλάξει ονόματα, ιστορικό χώρο και χρόνο μπορεί θαυμάσια να δει ότι αυτή η Αυλή μπορεί να στηθεί σε κάθε σημείο του πλανήτη, εκεί όπου μστώνει, πεινάει, κρυνώνει, σφαγιάζεται η ανθρώπινη οντότητα.

Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης και η «Αυλή του» για όσα χρόνια οι άνθρωποι θα εξακολουθούν να θεωρούν τη βλακεία, τη βία, την τρομοκρατία, την κοινωνική ανισότητα σαν μοίρα τους, θα είναι επίκαιρος, καθημερινός και αναγκαίος προς παραδειγματισμό.

Με αυτή τη θεώρηση για την αυλή» συνεργάστηκα με τους φίλους μου (πλέον) του Τ.Ε.Θ. για να στήσουμε και να φωτίσουμε την «Αυλή μας» που απόψε θα παρακολουθήσετε.

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

του Ιάκωβου Καμπανέλλη

σκηνοθεσία Βασίλης Κολοβός

επιμέλεια μουσικής Γρηγόρης Λήππης

Δημήτρης Μακχίρης

κλλιτεχνική επιμέλεια σκηνικού Φωκίωνης Κοκκαλιάρης

κοστούμι ΔΗΠΕΘΕ Καλαμάτας

φωτισμοί Δημήτρης Αντωνηρόπουλος

...Αν μπορεί κανείς να δει να ερμηνεύσει και να αφουγκραστεί με την ψυχή του το σημερινό μας περίγυρο, την «Αυλή» να αλλάξει ονόματα, ιστορικό χώρο και χρόνο μπορεί θυμωμένα να δει ότι αυτή η Αυλή μπορεί να

ΔΙΑΝΟΜΗ

Ιορδάνης	Τάκης Χρυσανθοκόπουλος
Ασιά	Ντίντα Μερκούρη
Βούλα	Νατάσσα Παπαδάκη
Μπάμπης	Γιάννης Σπηθόπουλος
Μαρία	Εύα Χαμηλιτζή
Γιάννης	Κωνσταντίνος Φιλντίσης
Αννιώ	Νίκη Τσακάλου
Ντόρα	Ελένη Πετροπούλου
Στράτος	Λεωνίδας Ράλλης
Όλγα	Γιούλα Ζηκηροπούλου
Στέλιος	Βασίλης Μικρής
Άντρας	Μιχάλης Ανδρώνης
Αστυνόμος	Γιάννης Κηπελούζος
Μηχανικός Α'	Ρίτσα Χαληζωνίτη
Μηχανικός Β'	Κώστας Μανόλης
Ταχυδρόμος	Τάκης Δημητρόπουλος

Θα δει κιλιήδες «Αυλές» απ' άκρη σ' άκρη της πατρίδας μας. Κι αν κάποιος τολμήσει διηβάζοντας ή βλέποντας στηθεί σε κάθε σημείο του πληνήτη, εκεί όπου μητώνει, πεινώνει, κρυώνει, σφραγίζεται η ανθρώπινη οντότητα...

Γούλα Ζαχαροπούλου - Υπάλληλος ΔΕΗ
 Μου ζητήθηκε βιογραφικό. Γιατί; Δεν είμαι επαγγελματίας ηθοποιός, είμαι εραστής της τέχνης. Η μοναδική αλήθεια που ίσως σας ενδιαφέρει είναι ότι μέσω του θεάτρου εκπαιδεύομαι, κάθε φορά γίνομαι γλυκιά, ερωτεύσιμη, στρίγγλα, νευρωτική, αδύναμη, δυναμική, στοργική, ψυχρή... Μου δίνεται δηλαδή η δυνατότητα να κάνω πρόβα ζωής
 Θέατρο σ' ευχαριστώ - Τ.Ε.Θ. σ' ευχαριστώ. - Γρηγόρη σ' ευχαριστώ

Τάκης Χρυσανθακόπουλος
 - Καθηγητής

Γιάννης Σταθόπουλος
 - Δημ.Υπάλληλος
 Γεννήθηκα στο Μουζάκι Μεσσηνίας και ζω στους Γαργαλιάνους.

Έχω ασχοληθεί με το θεατρικό τμήμα του Πολιτιστικού συλλόγου Μουζακίου

Βασίλης Μακρής - Αγρότης
 Είναι σημαντικό για εμένα, να είμαι εδώ με την ομάδα του Τ.Ε.Θ. και να κάνω θέατρο. Είμαι εδώ για να ζω το ταξίδι της ψυχής μέσα στην ατμόσφαιρα της πρόβας, μιας πρόβας όπου μερικές φορές η φόρτιση των συναισθημάτων είναι τέτοια, που κάνει τα μάτια των ηθοποιών να λάμπουν. Ευχαριστώ όλους τους συντελεστές του Τ.Ε.Θ. που καταθέτουν ψυχή, χρόνο και κόπο για το καλύτερο αποτέλεσμα, όπου δεν είναι άλλο, από το να παίξουμε, να ονειρευτούμε, να γελάσουμε και να συγκινηθούμε.

Σας ευχαριστώ που έχετε φωτίσει ένα σημείο του εαυτού μου.

Λεωνίδας Ράλλης -
 Ηλεκτρολόγος
 Συμμετέχω στο Τ.Ε.Θ. 6 χρόνια και έχω παίξει σε πολλά έργα. Θεωρώ πως συμμετέχοντας κανείς σε μια θεατρική ομάδα

γνωρίζει πολλούς ανθρώπους και μέσα από αυτή τη δραστηριότητα συμβάλλει στον πολιτισμό του τόπου του.

Νατάσσα Παπαδάκη
 -Ιδιωτική υπάλληλος
 Θεωρώ ότι η συμμετοχή σε μια θεατρική ομάδα ότι

είναι θεραπεία ψυχής. Έχω συμμετάσχει και στη θεατρική ομάδα Μουζακίου.

Τάκης Δημητρόπουλος - Αγρότης
 Μ' αρέσει γιατί με αφορμή τα θεατρικά κείμενα και μέσα από αυτά έρχομαι σε επαφή με τους ανθρώπους...

Ντίνα Μερκούρη - Νοικοκυρά
 Εδώ και τέσσερα χρόνια ζω στον Μάραθο. Ήρθα από την Αθήνα και το μόνο που μου έχει λήψει είναι το θέατρο. Είχα την τύχη να συμμετέχω την περσινή χρονιά

στο θεατρικό παιχνίδι για μεγάλους που οργάνωσε το ΤΕΘ, και φέτος πήρα ένα ρόλο και είμαι πανευτυχής που συμμετέχω στην ομάδα του ΤΕΘ και που έχω γνωρίσει υπέροχους ανθρώπους.

Κώστας Μανόλης
 Υπάλληλος
 Πολεοδομίας.

Μιχάλης Ανδρώνης Αγρότης
 Στο ΤΕ.Θ. συμμετέχω για πρώτη φορά. Στο παρελθόν πήρα μέρος σε παραστάσεις του Πολιτιστικού συλλόγου Μουζακίου.

Ρίτσα Χαλαζωνίτη - Ιδιωτική υπάλληλος

... Λένε πως η σωτηρία της ψυχής είναι μεγάλο πράγμα...εγώ δεν ξέρω τι να πω, αλλά ο Δημητράκης μου που με αντέχει, ο Ρόκυ ο σκύλος μου που με κάνει να παλιμπαιδίζω και το θέατρο για να κάνω ενίοτε κάτι άλλο απ' αυτό που η καθημερινότητα μ' έχει συνθησιάσει...ναι, νομίζω πως έχω βρει το φάρμακο.

Γιάννης Καπελούζος - απόστρατος Αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας.
 Ζώντας σε μια πολιτιστική έρημο που έχει κατακλίσει την πατρίδα μας, είδα το Τριφυλικό Ερασιτεχνικό Θέατρο σαν μια όαση πολιτιστική και αποφάσισα να γίνω μέλος και να βοηθήσω αυτή την προσπάθεια όσο και όπου μπορώ. Όντας και ο πρεσβύτερος νομίζω, παροτρύνω όλους τους Τριφυλίους συμπολίτες μου και κυρίως τους νέους και τις νέες, να βοηθήσουν όλοι, κάνοντας την αρχή με το να εγγραφούν έστω ως απλά μέλη.

Ελένη Πετροπούλου - Υπάλληλος Δ.Ε.Η.
 Η τύχη μου να ασχοληθώ με το Τ.Ε.Θ. προσέφερε στην ανάγκη μου να βρω το δρόμο μου, να συναντήσω εμένα και τους άλλους γύρω μου. Ταξίδι βέβαια χωρίς τέλος, αλλά μέσα από την διαδρομή τριών θεατρικών χρόνων, θεωρώ ότι έκανα βουτιά στην ψυχή μου που καμιά άλλη ενασχόλησή μου (εκτός από τα παιδιά μου) δεν μπόρεσε να μου προσφέρει, προσδοκώντας πάντα να γίνω καλύτερος και πιο αληθινός άνθρωπος.

Νίκη Τσακάλου
 - Ιδιωτική υπάλληλος
 Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Ικαρία. Βρέθηκα σ' έναν τόπο που αγαπάει το θέατρο. Είχα την τύχη να συναντήσω ανθρώπους με το ίδιο μεράκι. Όλα αυτά τα χρόνια που βρίσκομαι σ' αυτό το χώρο πέρασαν δάσκαλοι αξιόλογοι που μας έμαθαν όχι μόνο να αγαπάμε το θέατρο, αλλά μας έμαθαν να γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι. Τους ευχαριστώ όλους.

Ευανθία Χαμαλτζή - Νηπιαγωγός
 Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα. Ζω κι εργάζομαι στους Γαργαλιάνους. Είχα την τύχη να συναντήσω αξίους ανθρώπους και δασκάλους. Όσο για το θέατρο όπως λέει η ποιήτρια Κική Δημουλά « ο έρωτας όνομα ουσιαστικό» λέω... θέατρο όνομα ουσιαστικό. Πολύ ουσιαστικόν. Ενικού αριθμού Γένους ούτε θηλυκού ούτε αρσενικού. Γένους ανυπεράσπιστου.

Κωνσταντίνος Φιλντίσις - έμπορος
 Θα ήθελα να ευχαριστήσω από καρδιάς τον κ. Τάκη Χρυσανθακόπουλο που μου 'δωσε την ευκαιρία το φθινόπωρο του 2003 να συμμετέχω κι εγώ στο Τ.Ε.Θ. Νιώθω πραγματικά άλλος άνθρωπος από τότε που έπαιξα πρώτη φορά. Το θέατρο σε γεμίζει, σε ανεβάζει κι ανοίγει νέους ορίζοντες στη σκέψη. Ευχαριστώ επίσης όλα τα παιδιά που παίζουμε μαζί όπως και τους υπόλοιπους συντελεστές της παράστασης για την ωραία παρέα και το ενδιαφέρον που δείχνουν. Ελπίζω η φετινή παράσταση να δικαιώσει το κοινό για την εμπιστοσύνη που δείχνει στο Τ.Ε.Θ. τόσα χρόνια ...

Μην ξεχνάτε πως χάρη σ' εσάς εξακολουθούμε να υπάρχουμε..! Καλή θέαση

